

ת"פ 45419/12/13 - מדינת ישראל נגד אקמל טশמווחמדוב

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 13-12-45419 מדינת ישראל נ' טশמווחמדוב
בפני כבוד הsgנית נשאה עינת רון

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
אקמל טশמווחמדוב
הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה עו"ד עדי סעדיה

ב"כ הנאשם עו"ד דגנית משעל

הנאשם בעצמו

הכרעת דין

לנאשם יוכסה בכתב האישום עבירה של החזקת סכין וכונטע בכתב האישום הרי שבתאריך 13/10/23 בשעה 23.00 לערך, נהג הנאשם ברכבו, כשהוא תחת השפעת אלכוהול וכאשר הוא בנסיעה איטית עבר בסמוך לאישה שהלכה ברחוב וקרא לעברה "בואי בואי". בהמשך לכך, משהגינו שוטרים למקום, נערך חיפוש על גופו ונמצא כי הוא מחזיק סכין. בחיפוש ברכבו נמצא סכין נוסף.

הנאשם לא כפר כלל ועיקר כי החזיק בנסיבות האמורות בסכינים הנזכרים אלא שלטענתו מדובר בסכינים שהוחזקו לצורך עבודתו ואת אחד מהם קיבל מאת מעסיקו כמתנה להולדת בנו.

לאור כפירתו זו של הנאשם זמנו להעיד בפני בית המשפט שני עדי תביעה בלבד. השוטר אלכס שטרן, אשר הגיע במסגרת תפקידו במשמרות הסיוור, ביום האירוע למקום ובין היתר ערך את החיפוש ותפס את הסכינים והחוקר איל בוסי אשר גבה את הודעתו של הנאשם .

מטעמה של ההגנה העיד הנאשם בלבד.

טיעוניה של ב"כ הנאשם כוונו לא רק לעניין מהות החזקת הסכינים אלא אף בדרך מציאתם על ידי השוטרים.

לטענתה, שהגינו השוטרים למקום וסבירו כי יש בהתנגדותו של הנאשם משום הטרדה של עוברת האורה וכי"ב, הרוי שהייתה מקום להורות על עיכובו של הנאשם ורק לאחר עיכובו כמה להם לשוטרים הסמכות להורות על חיפוש.

והנה, כך המשיכה וטענה, כעולה מעדותו של אלכס שורץ, הוא ביצע את החיפוש ומצא את אחד הסכינים ורק לאחר מכן הורה על עיכובו של הנאשם, דהיינו העילה לעיכוב הייתה מציאת הסcin ולא התנגדותו של הנאשם קודם להגעת השוטרים.

ב"כ הנאשם הפנתה אל סעיפים 67, 69 ו-72 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוויות אכיפה - מעצרים) וביקשה ללמידה מהוראותם המציגות של סעיפים אלה כי אפילו הייתה לו לשוטר סמכות לעורוך חיפוש על גופו של הנאשם, הרוי שתחילה היה עליו לעכוב בשל חשד לביצוע עבירות הטרדה.

ב"כ הנאשם הפנתה אל העדויות שהובאו בפני בית המשפט על מנת להוכיח טענתה כי השוטר לא הורה על עיכובו של הנאשם בשל החשד לעבירה זו ועל כן ביצע על גופו חיפוש בלבד, אלא ביצע את החיפוש ורק לאחר מכן הורה על עיכובו, ועל כן מדובר בחיפוש שלא כדין.

עוד בטרם אפונה לעדויות אשר הובאו בפני בית המשפט אצ"ן כי סעיף 67 אכן מפרט את סמכויות העיכוב אשר יש לשוטר בהתאם תנאים מסוימים.

סעיף 69 לחוק אשר כותרתו: "עיכוב לחיפוש ולבדיקת מסמכים" קובע כך:

"הוקנעה בחוק סמכות לחפש במקום, בכליו או על גופו של אדם, או הסמכות לדרש מאדם הצגת מסמכים, רשאי בעל הסמכות לעכב אדם או כל רכב כדי לאפשר את החיפוש או העין במסמכים וכן רשאי דרש מהאדם למסור את שמו ומענו".

הנה כי כן סמכות העיכוב שבסעיף זה צומחת מן הסמכות לעורוך חיפוש ולאUPI שטוענת ב"כ הנאשם כי סמכות החיפוש נובעת מסמכות העיכוב.

הוראת החוק קובעת כי מקום בו קמה לשוטר סמכות החיפוש ועל מנת שיוכל להוציא אותה מן הכוח אל הפועל יוכל לאפשר את החיפוש, רשאי הוא להורות על עיכוב.

יודגש כי הוראה היא כי השוטר רשאי להורות עלvr ואינו חייב וכי מטרת העיכוב אינה ליתן סמכות לחיפוש אלא לאפשר את ביצועו.

על כן, השוטר לא היה חייב להורות עם הגיעו למקום על עיכובו של הנאשם ויש לבחון את השאלה האם רשאי היה השוטר לעורר חיפוש על גופו של הנאשם.

אלכס שטרן אשר היה ראש משמרת סיור אותו יום סייר בבית המשפט כי השוטרים הוזעקו למקום האירוע בעקבות דיווחה של אישה כי גבר הולך בעקבותיה וכי משהגוו למקומות הוא הבחן בגין בונאש כאשר רוכסן המכנסיים שלו פתוח. לשאלת מה עשו שם, השיב הנאשם כי חברו מתגורר בסמוך. השוטר הבחן בבליטה בכיס מכנסי וועל כן ביקש מה הנאשם כי יוציא את החפצים שבכיסיו. הנאשם הוציא מאחד מהכיסים מכשיר טלפון. לשאלת השוטר השיב כי אין בכיסים דברים נוספים, אלא שהשוטר הבחן בבליטה נוספת ועל כן מיש את הכיס וחוש כי מדובר בחפץ מתקטי. אותו רגע אמר להם הנאשם כי מדובר במתנה לילדיו. שהוציאו את החפץ התברר כי מדובר באולר לדראמן.

לשאלת השוטר השיב הנאשם כי מדובר במתנה לבנו, אותה קיבל יומיים לפני כן.

השוטר ניגש אל המודיעעה שמספרה לו כי הנאשם עקב אחריה ברכבו, צעק לעברה "בואי בואי" ואף ניגש לעברה. השוטר תאר כי המודיעעה הייתה מאוד מפוחדת. השוטר ציין כי הריח אלכוהול מופיע של הנאשם והבהיר לו כי ברצונו לעורר חיפוש וכי הוא יכול לסרב לכך הנאשם הסכים ונערק חיפוש ברכבו. בדلت הקדמית של הנהג נמצא סcin נוסף.

השוטר ציין כי בדו"ח העיכוב شامل בעניינו של הנאשם ציין כי החשד הוא בהטרדה והחזקת סcin.

בחקירה הנגדית ציין השוטר כי אינו זוכר מתי הודיע לנאם על עיכובו.

באשר לשאלת ב"כ הנאשם מודיע ביקש את הסכמת הנאשם לחיפוש ברכב ולא ביקש הסכמתו לחיפוש על גופו, ציין כי החל בחיפוש לאחר שערק סקירה ויזואלית על גופו של הנאשם והבחן ברכסן הפתוח וכן בבליטה בכיס ואז ביקש להוציא את תוכלת הכסים. שהבחן בבליטה נוספת חשב גם כי הנאשם מסתיר ממנו דבר מה ועל כן לא פעל כפי שמורה הלכת בן חיים.

משהוות בשוטר כי השוטר השני שהוא יוסי פרדה ובהסכם הוגש דו"ח הפעולה שערק (ת/2). טוען כי אינו יודע את מקומו של סcin זה, השיב השוטר אלכס שטרן כי הוא עומד על כך שהסcin נמצא על ידו בדلت הקדמית של רכבו של הנאשם.

השוטר השני שהזעק למקום הוא יוסי פרדה ובהסכם הוגש דו"ח הפעולה שערק (ת/2).

מדו"ח זה עולה כי התקבל אירוע רפואי על הטרצה ובשיחת טלפון עם המודיעעה היא הודיעעה כי רכב אותו תיארה רודף אחריה. במקום זהה הרכב חונה ולאחר תחקורו הראשוני של הנאשם, ביצע בו השוטר אלכס חיפוש ומצא על גופו סcin. עוד ציין השוטר כי מופיע של הנאשם נדף ריח אלכוהול. יוסי שטיפר על המשך תפקידו במקומות, דהיינו, הפרדת הנאשם מהמודיעעה והכנסתו לנידית בחשד להטרדה. תשאל עדי ראייה במקום ותשאול המודיעעה ושמירה על הנאשם בניידת.

בהסכמה הוגשה הודעה של המודיעעה (ת/3) בה מסרה כי בשעה 22.30 הלכה ברחוב ולידה נסע, בנסעה איטית, רכב ובו בחור ממוצא רוסי אשר קרא לעברה "בואי בואי". מדי פעם נסע קדימה, ביצע סיבוב פרסה וחזר אליה. המודיעעה צינה כי הגם שהבחור לא תקף אותה היא חשה מאושימת מואופן התנהלותו.

הנאשם אמן מכחיש את האירוע כפי שמסרה אותו המודיעעה, אך לא מצאתי להאמין לגרסתו וזאת עוד כי שיפורת להلن וiodgas כי הודעה של המודיעעה הוגשה והתקבלה בהסכמה, ועל כן יש לקבוע כגרסתה.

על כן, יש לקבוע כי השוטרים הגיעו למקום לבדוק אירוע של הטרדה של המודיעעה על ידי הנאשם. במקום נמצא הנאשם ברכבו, וכאשר הוא יוצא מן הרכב הוא נמצא כאשר רוכסן מכנסי פתוח. יש ברכז בלבד כדי לקשור אותו לחשד, אלא שלאחר סקירתו היויזואלית על ידי אלכס שטרן, מבחין הלה בבליטה בכיסו ועל כן הוא מבקש ממנו כי יוציא את תכולת כסיו ולאחר מכן שהנאשם עושה כן, מבחין אלכס שטרן כי יש בליטה נוספת בכיס והוא חושד כי הנאשם מסתיר ממנו חפץ כלשהו ועל רקע נסיבות אלה, עולה אצל החשד והוא עורר חיפוש בכיס ואכן מוצא סכין.

מצאתי, איפוא, כי לאלכס שטרן היה יסוד סביר לעורר חיפוש בכיסו של הנאשם והחיפוש שערכ בhem היה כדין.

ב"כ הנאשם העלה טענות גם באשר לחיפוש שנערך לאחר מכן ברכבו של הנאשם.

לטעמה לא קמה לשוטר כל סמכות לעורר חיפוש ברכב מסוים שלא היה כל יסוד סביר לחשד שברכב יש חשד לביצוע עבירה והפנתה אל סעיף 71 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה מעצרים) ולטעמה שלא היה כיל צורך לאתר ברכב את מבצע העבירה, קורבנה, או ראייה ששימשה לביצוע העבירה, כי אין לא היה מקום לעירication החיפוש.

סעיף 71 לחוק קובלן כר:

"(א) היה לשוטר יסוד סביר לחשד כי בוצעה עבירה בת מעוצר וסביר כי יש צורך לבצע חיפוש בכל רכב כדי לאתר את מבצע העבירה או קורבנה או כדי לאתר ראייה הקשורה בעבירה רשאי הוא להורות לעכב את כל הרכב ולעורר את החיפוש כאמור"

הסיפה של הסעיף: "לעורר את החיפוש כאמור" מתייחסת כאמור בסעיף 69 לחוק אשר נזכר לעיל והקובע כי שצוין כי משחוקנתה סמכות לעורר חיפוש, רשאי בעל החיפוש לעכב אדם או כלי רכב כדי לאפשר את החיפוש.

לכן, רשאי היה אלכס שטרן לעורך חיפוש ברכב אף מכח היסוד הראשוני לחשד אשר התעוורו אצלו וכפי שפורסם לעיל.

בוודאי שרשי היה לעשות כן לאחר מציאת הסכין בכוון של הנאשם שאז התעוורו חשד נוסף לעין החזקת סכינים על ידי הנאשם והתוורר הצורן לוודא כי אינם מחזיק חפצים אסורים.

על כן לא מצאת כי נפל פגם כלשהו בחיפוש אשר נערך ברכבו של הנאשם.

אני ערה לטענתה של ב"כ הנאשם אשר עלתה אף במהלך חקירתו הנגדית של אלכס שטרן כי השוטר השני אשר היה עימיו יוסי פרדה לא ציין בדו"ח הפעולה שלו את מציאת הסכין השני ברכב. יצוין כי מקרית הדו"ח עולה כי לאחר מציאת הסכין הראשון על ידי אלכס עסק יוסי במספר פעולות שונות כפי שתואר, ולא היה שותף לחיפוש ברכב.

נותר, איפוא, לדון בטענתו של הנאשם כי החזקת הסכינים על ידיו הייתה כדין.

ה גם שזו השאלה המרכזית וכן גם הוצאה לכתילה כפирתו של הנאשם, הרי שחזית המחלוקת הורחבה מאוד במהלך הדיון ולמעשה בסיכוןה של ב"כ הנאשם. היא הורחבה כאמור לשאלת חוקיות החיפוש כפי שפורסם לעיל ועוד הורחבה לשאלת שלילת זכויותו של הנאשם בעת גביה הודיעתו ואף באשר לתשאולו במקום האירוע.

לגביו הנאמר במקום האירוע, הרי שלדברי אלכס שטרן, עוד לפני שמדובר בסכין, ובעת שימושו את כיסו של הנאשם וחש כי מדובר בחפץ מתכתי "החשוד אמר אותו רגע שזו מתנה ליד שלו וכשהוציאנו היה מדובר בילדמן". לאחר מכן, אכן שאל השוטר שוב את הנאשם מדוע הוא נזקק לו והנ帀ה שבעדיו כי מדובר בממתנה לבנו וכי קיבל אותו יומיים קודם לכן. לגבי הסכין השני שנמצא ברכב לא שאל דבר את הנאשם.

על כן ומעבר לכך שאין כל פסול בתשאול ראשוני הנערך בשטח ומطبع הדברים כך אכן נעשה, הרי שבמקרה זה בנסיבותיו כפי שתוארו לעיל, בוודאי לא נמצא כל פסול, שהנ帀ה שהוא בראשונה את גרטתו ללא כל שאלה שהופנתה אליו בנושא זה ובטרם עוד נמצא עליו חפץ אסור כלשהו שהצריך זהה כלשהי שתופנה אליו.

בשוליו זההרטו של הנאשם אשר נאמרה לו ונכתבה בפתחת גביה הודיעתו שבמשטרה נרשם כי מודע לו שהוא זכאי להיוועץ עם עורך דין וכן כתענת ב"כ הנאשם תשובה לכך לא נרשמה.

אלכס שטרן, השוטר אשר היה במקום ומצא את הסכינים הוא גם זה אשר תרגם לנ帀ה את דברי החוקר ולחוקר את דברי הנאשם כיוון שהנ帀ה התקשה בעברית והשוטר דובר את שפטו - רוסית. הוא מסר בבית

המשפט כי אינו זוכר את נושא ההייעוצות עם עורך הדיון, ברם אם הדבר רשום בהודעה כי אידי תרגם גם נושא זה, שכן תרגם את כל אשר נאמר. הוא אף הדגיש כי כל שנאמר לו תרגם לחוקר ولو אמר הנאשם דבר מה, כפי שטוענת בת כחונו, ברוי כי הוא מסר זאת לחוקר והדברים היו גרשימים.

החוקר איל בוסי מסר כי הרשם בהודעה משקף את שນסר לו והגמ' שלא נרשם בהודעה כי הוא נזקן למתרגם כך היה וכיוון שאלכס היה זמין אותה עת ביקש את סיועו. הוא עצמו אכן דובר את השפה הרוסית, ברם הוא סומר על אלכס שעשה את מלאכתו נאמנה ואין זו הפעם הראשונה שאלכס מסיע בכאן.

לדברי החוקר נאמר לנאשם כי הוא זכאי להיוועץ עם עורך דין והוא הבין זאת ואף אמר שאיןנו מעוניין, הגם שהדברים לא נרשמו בהודעה.

כל שמספר הנאשם עצמו מ聲תבקש על ידי באת כוחו לתאר את שארע במהלך חקירתו, ציין כי ישב עם החוקר ועם אלכס וכי החוקר צחק עליו בשל שאינו מבין היטב את השפה העברית.

הנאשם עצמו לא קיבל כלל ועיקרי באשר לנושא זה של אי מתן זכות ההיועצות.

נדמה איפוא, כי אין לדון בטענה כלשהי משהנאים עצמו לא טען לה כלל ועיקר.

ואציג מעבר לנדרש, כי משהנאותם לא טען לכך, אין מקום לקבוע כי עדויותיהם של החקור ושל אלכס אינן מהימנות גם בנושא זה.

ועוד אצין מעבר לנדרש, כי אפילו היה נקבע כי לא הودעה לנאשם זכות ההיוועצות ואףלו היה נקבע לאחר מכן כי בשל כך יש לפסול קבילותה של הودעה זו וכאמור לא כך נקבע - הרי שלא היה בכך כדי להשפיע על תוצאות הליך זה לאור תוכנה של הودעה זו ולאור שאר חומר הראיות שהובא בפני בית המשפט.

הודעה זו נגבהה לאחר שני הסכינים כבר נמצאו על ידי השוטרים, כך שגם בה כדי להשפיע על מציאתו של הראיות המפלילות ומשנמצאו סכינים בחזקתו של הנאשם מחוץ לחצרו הרו שעליו להוכיח כי נמצאו בחזקתו לצרכים כשרים.

לפיכך – וכפי שמצוין לעיל, יש לבחון את טענת הנאשם באשר לנשיאות החזקת הסכינים ברשותו.

הנאשם תאר את אירועו אותו ערב והגם שאין להם קשר בהכרח להחזקת הסכינים הרי שיש להתייחס אליהם באשר יש להם השלכה ברורה על מצאי מהימנות בעניינו של הנאשם.

כאמור לעיל, הודעה המודיעיה הוגשה בהסכמה וכן הוגש דוח השוטר פרדה ונשמעה עדות השוטר אלכס

שטרן. ממכלול ראיות אלה קבעתי כי הנאשם נמצא על ידי השוטרים יושב ברכבו מצד הדרק בעוד שקדם לכך הוא עקב ברכבו בנסיבות איטית אחרי המודיעעה ולעתים ביצע פניה פרסה וחזר לנסוע אחריה, תוך שהוא קורא לעברת קריאות ובינהן "בואי בואי".

ואילו לטענת הנאשם הוא ביקר חבר ולאחר מכן ישב ברכבו כאשר המנווע דומם וכך מצאה אותו המשטרה. דבר מכל האמור לעיל לא ארע כלל ועיקר.

מעבר לכך שהודעתה של המודיעעה התקבלה בהסכמה ועל כן יש לקבלה, הרי שלא נתתי אמון כלשהו בעדותו של הנאשם.

ה הנאשם לא התחש אמן לעובדה כי הרכב המדובר הוא הרכב שלו וכי אכן ישב בו, אך לטענותו לא נהג בו כלל ועיקר יותר על כן הוא לא נהג בו זה זמן רב. לדבריו לעובdotו הוא מגיע ברכב אחר, רכב שהוא מקבל מעובdotו. משהתicha בו התובעת כי הנה לשוטרים מסר כי לא נהג ברכב השנה ציין כי אכן נהג להגיע לעובdotו ברכב של העובודה אולם משנתגלו באותו רכב תלות נהג ברכבו שלו . מששבה התובעת והטicha בו את אמרתו לשוטרים כי הרכב לא זו מקומו שנה, השיב הפעם כי אחיו הוא שהציג את הרכב מקומו וכי הוא זה שניג בז.

ה הנאשם ציין כי אותו ערב היה אצל חברו שהוא קרוב משפחתו וציין כי הגיע אליו רגלית. אם כן, נשאל מה היו עושים ברכב, והוא השיב כי בדרכו הביתה נכנס אל הרכב: "בדרכו נכנסתי לאוטו. כמו שאני נכנס לבית שלי ויצא.... שום סיבה אותו שלי".

המשך התובעת והקשטה עליו מודיעע עמד הרכב באותו מקום ולא בסמוך לביתו ועל כך השיב הנאשם כי שם החניה מותרת ואילו ליד ביתו יש סימון כחול לבן ועל אף שהוא תושב העיר אין לו מדבקה מתאימה.

הוא אישר כי מדובר במרחיק של כעשור דקות הליכה בין ביתו לבין מקום מגוריו של סרגיי אותו ביקר והמתגorder בסמוך למקום המצא של הרכב.

נראה, איפוא, כי מעבר לכך שישנן סתיירות פנימיות בגרסתו של הנאשם, הרי שגרסתו אינה עומדת ב מבחני היגיון ושכל ישר וברוי כי לא ניתן לקבל את גרסתו כי הוא מחזיקרכב שבו אינו עושה שימוש והוא מחנה אותו מרחק עשר דקות הליכה מביתו, לתקופה של שנה, והולך רגלית באותו מקום בו הוא מחנה אותו, על מנת לבקר מאן דהו ואכן הוא עשה דרכו חזרה הביתה, הוא נכנס אל הרכב יושב בו רק על מנת לשבת - האotto לא.

ה גם שה הנאשם לא הושם בעבירה כלשהי באשר לאירוע זה של הטרדתה של עוברת האורך, מצאתו להתייחס לכל אשר לעיל, שכן כאמור, יש בכך כדי להשליך על מהימנותו של הנאשם.

ובאשר לסכינים -

הנאשם הגיע تعודה המUIDה כי הוא טכני מזגנים וכן תלושי שכר ומסמן מאות המעסיק שלו המUIDים כי עבד בטכני מזגנים לרבות בתקופה הרלבנטית לכתב האישום. (נ/3 - נ/4).

הנאשם סיפר כי הוא עשה שימוש בעיקר בלבד בדרכן הנוח לעבודת התקנות כפי שהוא נאלץ לעשות ואיזו הוא נוטל רק אותו עימיו ואני נוטל את ארגז הכלים כלו. סcin זה קיבל, כך סיפר, מעבידו כאשר התחליל לעבוד עימיו על מנת שיעשה בה שימוש ולשאלה באת כוחו הecided הגע סcin זה לרכב, השיב: "יכול להיות היה זרוק באותו אם היה זרוק". השאלה הבאה שהופנה אליו על ידי באת כוחו נסחה כך: "יכול להיות ששכח את זה ברכב?" ועל כך השיב הנואם: "יכול להיות".

בחקירה הנגדית ציין הנואם כי אותו ערב סים את עבודתו בשעה 20.00-19.00 וכאמור לעיל הוא ציין כי ברגיל הוא נסע לעבודתו וממנה ברכב של העבודה ורק כאשר רכב דה מתקלקל הוא נסע ברכבו שלו וכי למעשה הרכב היה אצל אחיו.

הוא סרב לאשר כי שני הסכינים שלו וציין כי אחד שלו והآخر לא וכי לא נכח בעת החיפוש ברכב ואני יודע אם מדובר בסcin שלו. יתרון, כך ציין כי הסcin נמצא יחד עם כלים המצויים ברכב.

לשאלה התובעת מדוע יהיו כלים ברכב שהוא אינו עושה בו שימוש, השיב: "ברכב יש לי אחסנה. גם עכשו יש שם כלים. אני שם כלים". לשאלה מדוע אינו מאחסן את הכלים בבית, השיב כי אין לו מקום בבית וכי הוא יורד לחתת מהרכב.

לגביו הסcin אותו ציין כי קיבל במתנה ממפעיקו נשאל מדוע זה היה ברשותו בשעה 23.30 בלילה השיב כי שגה שלא שם אותו בארגז הכלים.

הקשטה התובעת על הנואם בשאלה מדוע משנשאל על ידי השוטר האם יש משהו בכיסו השיב בשלילה ולא הוציא את הסcin ועל כך השיב הנואם כי אינו זוכר.

עוד הקשטה התובעת על הנואם בציינה כי על scin זה ישנו כתוב: "מ.ח. אלישר" שהיא חברה להפצת טבק ומוציאי עישון ושאלה מדוע יתן לו מפעיקו scin כזה. על כך השיב הנואם כי עליה לשאול את מפעיקו.

הנה כי כן, גם בענין זה לא ניתן לקבל כלל ועיקר את גרסתו של הנואם וליתן בה אמון כלשהו.

באשר לסcin שנמצא בכיסו -

כבר התנהגו עוזב למציאתו העידה על כך שלא מדובר היה בהחזקת "תמיימה" וכשרה של הסcin. משנתבקש הנואם להוציא את תכולת כיסיו, לא רק שלא הוציא את הסcin, אלא גם הוכיח את המזאותו בכיסו לאחר מכן.

לדבריו מדובר במתנה מאות מפעיקו. לשוטרים מסר כי קיבלו יומיים קודם לכן לכך. אף בתחילת ההליך משנמנסраה כפירתו באשמה נמסר כי קיבל את הסcin מתנה להולדת בנו. בית המשפט סיפר כי קיבל אותו עם קבלתו

לעבודה מאות מעסיקו על מנת שיעבוד עימנו.

מסתבר כי על הסcin יש כתוב של חברה להפצת טבק ומוצריו עישון - דבר המעלה תמייה באשר למסירתו לנאים על ידי מעסיקו.

הנאשם סבר כי יש להפנות תמייה זו למשיקו וכן מן הראי היה הזמן את המשיק אם יש רצון לתמוך בගירסה כי המשיק הוא שנתן את הסcin לנאים לצרכי עבודתו ו/או לכל צורך אחר. אך הנאשם בחר שלא לזמן את המשיק מטעמו וכנראה טעמי עימנו.

אצין עוד כי אףלו מדובר בסcin לצרכי עבודה, לא ברור מדוע יסתובב הנאשם ברחובותיה של עיר בשעת לילה כאשר סcin זה בכיסו.

באשר לשוטן שנמצא ברכב -

קיבילתי את עדותו של אלכס שטרן כמהימנה כי סcin זה נמצא בדلت הקדמית של רכבו של הנאשם.

הנאשם הבהיר תחילת כי סcin זה שלו וציין כי אם נמצא ברכבו הרי שיש להניח כי נמצא יחד עם כלי עבודה אחרים הנמצאים ברכב, טענה המעלה תמייהות רבות, מעבר לכך שאינה עולה בקנה אחד עם עדותו של אלכס שטרן באשר למיקום הסcin.

לא ברור מדוע יחזיק הנאשם בכלים עבודה ברכב שאינו עושים בו שימוש ואם טוען כי הוא מחזיקם שם כיוון שבביתו אין מקום אחסנה וכי הוא נהוג לרדת לרכב, על מנת ליטול שם כלים כשהוא נזכר להם, הרי יש להזכיר את טענתו הקודמת כי הרכב חונה למרחק ניכר למדי מביתו בשל שאין חניה מותרת באיזור הבית.

ברי כי גרסתו זו אינה עומדת ב מבחני היגיון ושכל יתר.

גם אם סcin זה הוא לצרכי עבודתו לטכני מזגנים - ה גם שהנאשם לא העלה טענה זו מיוזמתו - הרי שאין מקומה ברכב, בו הוא אינו usable לצרכי עבודתו, בשעת לילה, ובדלת הקדמית של הרכב לצד הנהג.

לאור כל העולה מן המקובץ, הרי שמדובר בהחזקת שני סכינים שלא הוכח כי הוחזקו למטרה כשרה ועל כן ירושע הנאשם בעבירה של החזקת סcin, לפי סעיף 186 (א) לחוק העונשין.

ניתנה היום, ד' אב תשע"ה, 20 ביולי 2015, במעמד הצדדים